

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 11349/2023
07.03.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Зорана Хацића и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Петар Милутиновић, адвокат из ... против туженог „КВМ ASCO“ д.о.о. Београд, чији је пуномоћник Марко Чејовић, адвокат из ..., ради поништаја уговора о уступању, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Апелационог суда у Новом Саду Гж 52/23 од 19.01.2023. године, у седници већа одржаној дана 07.03.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужиоца изјављена против решења Апелационог суда у Новом Саду Гж 52/23 од 19.01.2023. године.

Образложење

Решењем Апелационог суда у Новом Саду Гж 52/23 од 19.01.2023. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба тужиоца и потврђено решење Вишег суда у Шапцу П 52/2022 од 14.11.2022. године, којим је одбачена тужба ради поништаја Уговора о уступању ОПУ/ 283/2016 од 16.03.2016. године. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажног решења донетог у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијано решење, у смислу члана 408. у вези члана 420. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС”, бр. 72/2011...10/2023, у даљем тексту: ЗПП) Врховни суд је оценио да ревизија тужиоца није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а у поступку пред другостепеним судом нису учињене ни друге битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. ст. 1. и 2. ЗПП, због којих се ревизија може изјавити.

Према стању у списима, у предмету Вишег суда у Шапцу П 30/21 по тужби тужиоца „КВМ ASCO“ д.о.о. Београд против туженог АА из ..., ради дуга, тужени је 01.04.2022. године поднео противтужбу са захтевом да се поништи Уговор о уступању ОПУ- 283/2016 од 16.03.2016. године, закључен између „КВМ ASCO“ д.о.о. Београд и „Direktna banka“ а.д. Крагујевац, због повреде принудних прописа, члана 66. Закона о облигационим односима и члана 39. Закона о заштити корисника финансијских услуга, позивајући се на одредбу члана 103. ЗОО. На рочишту за главну расправу одржаном 19.09.2022. године у присуству пуномоћника парничних странака, Виши суд у Шапцу је донео решење да се о противтужби не расправља у поступку П 30/2021, већ да се иста раздвоји и заведе као посебна тужба, што је и учињено тако што је формиран спис предмета Вишег суда у Шапцу П 52/2022.

У поступку претходног испитивања тужбе, првостепени суд је утврдио да је тужба, поднета од стране пуномоћника из реда адвоката, неразумљива и непотпуна и да се по њој не може поступати. Према датим разлозима, тужбом се тражи поништај Уговора о уступању ОПУ- 283/2016 од 16.03.2016. године, закљученог између „КВМ ASCO“ д.о.о. Београд и „Direktna banka“ а.д. Крагујевац, која није означена као тужена у овој правној ствари, а поред тога уз тужбу нису достављени докази којима се утврђују чињенице на којима се заснива тужбени захтев, нити је означена вредност предмета спора.

Другостепени суд је правилно оценио да је првостепени суд одбацио тужбу неправилном применом материјалног права из члана 211. став 3. ЗПП, јер је непотпуна легитимација тужених супарничара по одредби члана 211. став 2. ЗПП разлог за одбијање тужбеног захтева. Међутим, оценио је неоснованом жалбу тужиоца и потврдио првостепено решење о одбачају тужбе, јер поднета противтужба, као самостална тужба у овој правној ствари, не садржи све што је потребно да би се по њој могло поступати.

Неосновано се наводима ревизије оспорава правилног побијаног решења.

Противтужба, исто као и самостална тужба, мора испуњавати све законске услове у погледу форме и садржине. Подноси се у писаној форми, суду пред којим је већ покренута парница по претходно поднетој тужби. У погледу садржине, противтужба мора садржати све елементе које према члану 192. став 1. у вези члана 98. став 3. ЗПП мора садржати и самостална тужба и то: одређени захтев у погледу главне ствари и споредних тражења, чињенице на којима тужилац заснива захтев, доказе којима се утврђују ове чињенице, вредност предмета спора, као и друге податке које мора имати сваки поднесак, а нарочито: означање суда, име и презиме, пословно име привредног друштва или другог субјекта, пребивалиште или боравиште, односно седиште странака, њихових законских заступника и пуномоћника ако их имају, предмет спора, садржину изјаве и потпис подносиоца.

У конкретном случају, противтужба туженог у предмету Вишег суда у Шапцу П 30/21, која након раздвајања и формирања новог списка има карактер засебне тужбе у овој правној ствари, не садржи све законом прописане елементе које према члану 192. став 1. у вези члана 98. став 3. ЗПП мора садржати и самостална тужба, односно не

садржи чињенице на којима тужилац заснива свој захтев за поништај уговора о уступању, доказе којима се те чињенице утврђују, није приложен уговор о уступању који се побија, нити је у тужби означена вредност предмета спора, што је меродавно како за оцену стварне надлежности суда тако и за одређивање правила вођења поступка.

Код таквог стања ствари, по оцени Врховног суда, правилно су нижестепени судови тужбу тужиоца у овој правној ствари, применом одредбе члана 294. став 1. тачка 7. у вези члана 101. став 5. ЗПП, одбацили.

Смисао одржавања рочишта у смислу одредбе члана 294. став 2. ЗПП је да се тужиоцима омогући да се изјасне о евентуалном одбацивању тужбе, између осталих, и у случају када је тужба по мишљењу првостепеног суда неразумљива или непотпуна. То значи да првостепени суд нема могућност да тужбу, писану од стране пуномоћника адвоката, применом одредбе члана 101. став 5. ЗПП одбаци без одржавања рочишта, јер је претходно дужан да пуномоћнику тужиоца укаже на недостатке због којих сматра да је тужба непотпуна или неразумљива, али не и да поучава пуномоћника адвоката како да уреди тужбу нити да му остави такву могућност.

Осталим наводима ревизије тужилац понавља наводе истакнуте у жалби. Другостепени суд је у образложењу побијаног решења оценио све жалбене наводе који су били од значаја за правилну одлуку о изјављеној жалби и за своју одлуку је дао јасне и образложене разлоге, које у свему као правилне прихвата и овај суд.

Из наведених разлога, на основу одредбе члана 414. у вези члана 420. став 6. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа-судија
Весна Субић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић